

Frá ritstjóra

Sigrún Júlíusdóttir,
PhD, prófessor við
félagsráðgjafar-
deild HÍ

Framvinda fræða og fagþróunar í félagsráðgjöf undanfarið er gleðiefni. Á tæpu ári hafa tveir bæst í hóp þeirra sem hafa varið doktorsritgerð á sviði félagsráðgjafar. Í fyrra sögðum við frá doktorsritgerð Helgu Sólar Ólafsdóttur um ófrjósemi, *Nordic and infertile: A study of options and decisions*. Í þessu hefti segjum við frá doktorsritgerð Sigurveigar H.

Sigurðardóttur um öldrunarmál, *Patterns of care and support in old age*. Í þessu felst skýr vísending um vaxandi fræðilegan styrk fagsins. Í samræmi við hugmyndafræðigrunn félagsráðgjafar – að tengja fræði og fag, eru báðir nýdoktorarnir í kennarastöðu við Félagsráðgjafardeild Háskóla Íslands og hafa jafnframt traust tengsl við vettvang. Nokkrir stunda nú doktorsnám við félagsráðgjafardeild HÍ og hópurinn, sem lýkur meistaraþrófi til starfsréttinda, eða er í rannsóknarnámi, verður sífellt stærri. Vonandi verður hann að sama skapi fræðilega sterkur.

Í fyrri heftum tímarits okkar hef ég fjallað um þróunina í tímaritsútgáfu á sviði félagsráðgjafar og hvernig hún tengist auknum kröfum á nýjum tímum. Á síðasta ári framkvæmdi rannsóknasvið Háskóla Íslands gæðamat á íslenskum tímaritum sem birta rannsóknarniðurstöður og aðrar afurðir fræðastarfs. Reyndist *Tímarit félagsráðgjafa* uppfylla helstu kröfur en þó vantaði nokkur atriði upp á til að ná ítrustu viðmiðum. Í ljósi þessa hefur ritstjórn nú skýrt betur viðmið og kröfur fyrir birtingu ritrýndra greina. Það er ekki aðeins til þess að tímaritinu verði skipað í fremstu röð íslenskra fræðiritra, heldur ekki síður til að skerpa áhersluna á að miðlun gagnreyndra rannsókna, þekkingar og reynslu í félagsráðgjöf sé í sem traustustum búningi. Gagnreynd þekking er faginu til framdráttar og eflir grunn þjónustuúræða og stefnumörkunar um leið og hún þjónar hagsmunum skjólstæðinga.

Í þessum sama anda er hugmyndin um þemahefti tímaritsins, en hún tengist því að lyfta fram þeirri sérfræðiþekkingu sem fagið býr yfir. Forsendur hafa enn ekki reynst vera nægilegar til að ná saman efniskjarna nokkurra greina frá sama sviði. Er nú horft til fagdeildanna að vinna að slíku framlagi til ritsins. Í því sambandi má vísa til nýlegra hefta sænska systur-

tímaritsins *Socionomen*, m.a. um skólafélagsráðgjöf, réttarfélagsráðgjöf og um félagsráðgjöf á sjúkrahúsum. Í viðræðum við fulltrúa fagráðs *Tímarits félagsráðgjafa* í kjölfar útgáfu síðasta heftis kom fram mikill áhugi á þessu. Það er áskorun í því fyrir fagdeildirnar að vinna að slíku markmiði.

Í heftinu sem nú kemur út er talsverð breidd en hver grein speglar líka sérsvið. Ekki skal neitt um það sagt hvort felist í því einhver forspá, en það er ánægjulegt að nú birtast jafnmargar ritrýndar og almennar greinar, þrjár í hvorum flokki. Greinarnar sem höfundar óskuðu ritrýni á og sem stóðust hana eru grein Guðnýjar Eydal og Önnu Sigrúnar Ingimarsdóttur um áfallafélagsráðgjöf, grein Freydísar J. Freysteinsdóttur og Kristnýjar Steingrímsdóttur um SOF-kerfið og grein Anníar G. Haugen og Bergdísar Ýrar Guðmundsdóttur um börn í Kvinnathvarfinu. Þessar greinar byggjast allar að grunni til á meistararitgerðum í félagsráðgjöf við Háskóla Íslands. Tvær fyrstu almennu greinarnar eru grein Helgu Sólar Ólafsdóttur sem byggist á doktorsritgerð hennar um ófrjósemi og grein Sigrúnar Júlíusdóttur og Írisar B. Lárusdóttur um skilnaðarráðgjöf. Tveir höfundar þessara tveggja greina eru í ritstjórn tímaritsins og því eðli málsins samkvæmt ekki í viðeigandi stöðu til að fá greinarnar ritrýndar þótt þær séu byggðar á rannsóknarefni við. Þriðju almennu greinina ritar Lára Björnsdóttir um þróun geðheilbrigðisþjónustu og valdeflingarhugtakið. *Samfélagsumræðan* er eins og í síðasta hefti í umsjón þeirra Þrastar Haraldssonar og Halldórs Sig. Guðmundssonar. Hún beinist að þessu sinni að umfjöllun fjölmiðla síðustu mánuði um viðkvæm barnaverndarmál. Þetta efni hefur brunnið mjög á félagsráðgjöfum, bæði þeim sem starfa í beinum tengslum við þau mál og faghópnum sem slíkum. Fannst ritstjórn það vera þarft og verðugt að heyra raddir þeirra og sjónarmið. Eitt af því sem vekur til umhugsunar hér er hvað fræðileg þekking og rannsóknir hljóta að skipta miklu í meðferð mála í þessum viðkvæma málaflokki. Með þessari umræðu í *Tímariti félagsráðgjafa* viljum við líka stuðla að frekari umræðu í faghópnum – og víðar – um þær síðfræðilegu hliðar og faglegu áskoranir sem felast í umfjöllun um málefnið.

Sigrún Júlíusdóttir, ritstjóri